kui nimetatud pump autole muretsetud, on Tartu tuletõrje täienenud ühe kiire ning igale poole ligipääsva kerge autopritsiga. Pääle kahe nimetatud autopritsi, mis linnavalitsuse omandus, on lendsalga kasustada asutamisaastast alates eelnimetatud vabatahtliku tuletõrje autoprits, 26-hobusejõuline Lloyd, kandejõud 2 tonni, veepaagi mahutus 800 *l*, pump võimsusega kuni 1200 *l* minutis, ja 1923. aastast vabatahtliku tuletõrje veetank 4000 *l* mahutisega, — 26-hobujõuline „Mannesmann Mullag", kandejõud 4 tonni, pumbaga kuni 800 *l* min.

Autopritsidele on paigutatud mitmesugused tuletõrjevahendid, nagu redelid, väikesed suitsumaskid, hapniku hingamise aparaat, hüdropuldid, voolikuid ja mitmesuguseid tööriistu.

Kui enne lendsalga asutamist ligi 35% tuleõnnetusi arenes suurtulikahjudeks, siis praegu moodustab suurtulikahjude arv Tartus ainult 12%, kus lendsalk on pidanud vabatahtliku tuletõrje appi kutsuma. Alatise valmisoleku tõttu ja kiire kohalejõudmisega on lendsalk suutnud likvideerida keskmiselt 88% tuleõnnetusist kohe nende tekkimise alul. Viimaseil aastail ulatub aga lendsalga poolt juba õnnetuse tekkimise alul likvideeritud tulikahjude arv mõni aasta koguni üle 95%. Üksikute tuleõnnetuste arenemine suurtulikahjudeks on seletatav pääasjalikult hilistunud teatamisega ehmunud elanike poolt, erilise tuldkartva ümbruskonnaga tulepesa läheduses, lähedaste veemuretsemise võimaluste puudusega või halbade juurdepääsu-teedega — eriti linna ääres ja talvisel ajal.

Tähelepanuväärivaist tuleõnnetusist möödunud aastail võiks nimetada: 1918. a. 20. detsembril viinavabriku põlemine, kus lendsalk töötas kuulirahe all, vabatahtlikke tuli ainult mõned üksikud inimesed. 1919. a. Aia uul. 39, kus lendsalk oli takistatud oma kohuste täitmisel, sest et meeskond oli terves koosseisus kutsutud rahvaväekomisjoni. Saades teada tuleõnnetusest, rutati kohale. Pärast tuleõnnetuse likvideerimist sõideti nõgiseina ning märgadena otse rahvaväe-komisjoni tagasi. Nüüd saadi sääl aru lendsalga meeskonna ülesandeist ja jäeti ta mobiliseerimata. 1921. a. Näituse uuli suur-tulekahjul töötas meeskond peaaegu 24 tundi ilma vahetuseta. Samal ajal Suurturg 4 päästeti tulesurmast 3 inimest, kuna kahe inimese päästmine osutus võimatuks. Samal 1921. a. Pikk uul. nr. 4/6 sauna teisel korral tekkinud tuleõnnetusel said mitmed tuletõrjujad suitsumürgistuse saladusliku tulepesa otsimisel. Ülal maja põles, all aga vihtlesid saunalised rahulikult edasi. 1923. aastal Emajõe puusilla põlemine. 1924. aastal Veski uul nr. 3 asetleidnud suurtulikahjul tõrkusid kaks naist majast lahkumast, neid tuli võimuga põlevast hoonest välja tuua. 1925. aastal Aleksandri uul. nr. 37 päästeti leekides maja neljandale korrale jäänud vanamees. 1927. aasta suvel põles „Heliose" keemiavabrik, kus töötamise juures mitme lendsalga liikme elu oli hädaohus; ka autopritsid said osalt kannatada. Sama aasta talvel „Heliose" keemiatööstuse plahvatusel, kus 8 töölist sai surma, tuli kustutada põlevat püssirohtu ja töötada prisantsete lõhkeainete läheduses.

1928. aastal Pikk uul. nr. 72/74 päästeti põlevast majast 7-aastane tütarlaps.

Tartu I, lk. 179